

18.90

Auhinnafond 10 200 kr

SUURED

RUUDUD

6 2008

MÜÜGIL 18.06.08–28.07.08

C-JAM:

Kergelt muusikat on sama raske teha kui klassikalist.

Lk. 14

10 400.-

LOOSITUD!

TÄIELIKUD LAHENDID

lk 26–27

5000 KROONI

PEAAUHIND

ANDREAS C-JAMI SAAMISLOOST:

... puudu oli vaid üks mees ja repertuaar

C-Jam ühendab endas nelja noort tšellovirtuosi, kes on otustanud vahelduseks põhinõude lahutada enda ja kuulajate meelt eelkõige tumed populaulude tšellosootustega. Hiljaaegne ilmus kollektiivil esimene CD-plaast „Hit the Cello“, kus lugusid nii ABBA-lt kui ka Alice Cooperilt, Händelilt ja Queenilt.

Pärt Tarvas, ansambli süsiline liider, on õppinud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof. Peeter Paemurru juures, osa võtnud meistrikursustest Londoni Kuninglikus Muusikaakadeemias ning läbendanud end Frans Helmersoni, Daniil Šifrani, Manuel Fischer-Dieskau ja Natalia Gutmani käe all. Alates 1992. aastast töötab ERSO-s, 1995. aastast tšellolooria muusikakontsertmeisterina. Pärt Tarvas on astanud üles ekestri solistina, samuti soolokavadele ning kammeransambrites, eelkõige koelpölvikvartetides.

Margus Uus on Tallinna Kammerorkestri ja ERSO liige, teeb koostööd mitme erineva ansambli ja lauljaga.

Andreas Leht on täiskasvanu ERSO tšellist, poole kohaga EMTA õpilane, lisaks korvalli- ning auto-motohuviline.

Vilju Vihremäe töötab nagu teisedki C-Jami poisid ERSO-s tšellistina. Tšelloõpingud alustas juba viieaastaselt ning praegu õpib EMTAs.

Millest tuleb ansambli nimi C-Jam? Kuidas seda hääldada?

Andreas: Algselt tuli mõte ühest loost, mille nimi on "C-Jam Blues", kus C-tähe all on mõeldud helistik C-duuri. Meie mõlesime, et C-täht võiks sama hästi tšellist (ingl. k - cello) sümboliseerida. Ja see, mida me tšelloga tegelikult teeme, ongi jätmine. Seda igati sobilik nimi ehk Cello-JAM. Hääldada võib, nagu keegi suudab, ideaalis ikka inglispäraselt "si-džamm".

Milline oli kokkusaamisloog? Kelle idee oli sellise ansambli loomine?

Andreas: Mina ei saanudki päris täpselt aru, mis moodi kokku saime. Vilju ja Pärt viisid kuidagi otsad kokku. Peab tunnustama, et esimene proov ei olnud paljulubav, erinevalt teistest proovist, mis mikiplärsat toimus.

Vilju: Kokku sattusime 2004 sügisel, kui olin vauselt ERSOsse tööle läinud. Kuna olen pikalt olnud ka aktiivne üliõpilane (üliõpilasesinduses), siis telliti minult ühele EÜL-i üritusele neli tšellist mängima, rääkisin siis Marguse ja Andreasega,

ning oligi kolm meest koos ... puuda oli vaid üks mees ja repertuaar. Lõksin siis argultki Pärti juurde, kes oli ikkagi kontsertmeister, ja küsisin noote. Tema küsis, kellega ja kus mängime. Vastasin, et kahe üliõpilasega akadeemias. Tema küsis, kes neljas on, ning vastuse peale, et neljas on puudu, küsis ta, kas me teda võtta et taha ... Ja nii hakkaski meie bänd pihta. Väiksel, aga kindlalt.

Kuidas valitakse repertuaar? Kes valib?

Pärt: Repertuaar valitakse juhuslikult. **Vilju:** Repertuaariga tegeleb Pärt, kes teeb seadid ja otsib ühis lugusid. Arvan, et ta saab sellega suurepäraselt hakkama.

Margus: Mõnda lagu soovintaks, mõne loo teeb Pärt väigsi ja paljude lugude ideed sünnivad koos vedetud ajal ehk siis mõteldes mõlgutades, mida võiks veel mängida. Nimelt naudime me olakorda, et võtme julgesti proovida esitada palasid, mis pole üldse meile mõeldud, ja meid ei sega see, et me pole kas siis suured ja karvaosd või huprad ja pisikesed, meid huvitavad lood.

Andreas: Reeglina Pärt üllatab uute lugudega. Need, mis koosseisule sobivad, on lahedad ja meeldivad, võtame repertuaari. Oleme ka kirjutanud noote suured, kuid üldiselt on need seadid subteliselt riigeld. Näidajaga heliloojate on meile kirjutanud Timo Steiner ("Op! Variatsioonid") ning Sven Grünberg ("Mõtteid Tiibetist"). Ja mingi osa moodustavad nn soovilood, mis teatud kontserdikes või ürituseks seatud.

Kas teate veel maailmas analoogseid tšellokoosseise, peale Apocalyptic Margus?

Andreas: Klassika esitajaid on kindlasti paljudeks maades. Neid, kes mängiks aga klassikat, džässit ja rokki ... selliseid mehi küll teisi ei tea.

Andreas: Lõunanaabritel pidi olema tšellole. Meno-Mania või midagi sellist. Eks sarnaseid koosseise on veel. Aga kes, kus, kui suurelt ette võtmad? Soda ei tea.

Vahel jääb mulje, et kogu selle marutõuse poprepertuaari edastamises on omajagu huumorit. Kuidas ise suhutate oma tegevusega?

Pärt: Kui ütleks, et ei suhta huumoriga, siis valetsaks!

Andreas: Marutõusest poprepertuaarist ei tea mina midagi. Sageli on meie kontsertide ülesehitus nn raske muusika pealt kergema suunas. Ja ütleks, et

suured pigem ikka kerkiivad. **Margus:** Ma arvan, et tihti on inimesel kergem mõista midagi, kui ta liigselt ei muretse sellepärast, kas ta ikka saab aru või mitte, sellepärast on meil tšellolele vastupandamatu kiisatus rahustada publikut mõne pisikesse vingerpussi, nalja või muu teoga, et neile sama muusikat pakkuda. Igasugune väike vihar laval muudab ka meid endid vabamaks ja rõõmsamaks, mis omakorda teeb meie esituse nauditavamaks.

Vilju: Mõistagi on meie lugudes suur osa ka huumoril, kuna esitades instrumentaalseades populaule, jääb ju oalaine osa - tekst - puudu ning see tuleb millelgi kompenseerida ... Mina isiklikult teen seda kõike ääretult suure naudinguga, ja siiani on ka publikust jäanud mulje, et inimestele läheb see kõik hästi peale.

Kas on siis nii, et kergemat muusikat on kerge mängida ja raskest raske?

Pärt: Kergemat muusikat on sama raske mängida kui klassikalist.

Margus: Muusika esitamises saab olla ainult kaks suhtumise võimalust, kas kõik on kerge või kõik on väga raske.

Andreas: Mõlemat on kerge mängida. Neile tuleb lihtsalt erinevat moodi läheneda. Näiteks Bach'i soolotšello süite ei saa ju mängida, igemed paljad, jalaga hooga juurde tagused. Igal lool on oma iseloom, mida tuleks seda interpreteerides järgida.

Vilju: Kerge ja raske muusikaga on ikkagi raudselt nii, et kui tahad midagi hästi teha, siis peab ka tööd ja vaeva nägema.

Iga mehe isiklik lemmik popmuusika valdkonnast? Ja ka "tõsisest" muusikast.

Pärt: Queen, Richard Strauss. **Margus:** Jauste kasvust peaks juba aimama, et muusikaastus jääb ikka klassikalisele roki meistrite juurde, tõsisema muusika lemmikud jäävad enamasti romantismi ajajärku.

Andreas: Kergema poole pealt Lenra Kuurmaa. Klassikalises muusikast tootsin välja erinevate heliloojate teoseid, aga see ilmekiri läheks pikaks. Nii et las see jääb seekord.

Vilju: Popmuusika vallast olen ma subteliselt suur Queeni austaja, aga kui aus olla, on asi nii, et kuna mu töö seisneb muusika tegemises, siis vabadel hetkedel lülitun kõik muusikariistad (makk, radio) välja, kuna tahan lihtsalt kõvu puhata...

